Lietas Nr. A420482913
Lietas arhīva Nr. AA43-0809-15/3

**SPRIEDUMS**
**Latvijas tautas vārdā**

Rīgā 2015. gada 25. jūnijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente S. Gintere,
tiesneses I. Amona un L. Konošonoka

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz sabiedrības ar ierobežotu atbildību „LS Holdings" pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru apstiprinātu Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai Lauku attīstības programmas pasākuma „Infrastruktūra, kas attiecas uz lauksaimniecības un mežsaimniecības attīstību un pielāgošanu" ietvaros iesniegto projekta iesniegumu Nr. 13.09-L12500-000230 „Nekustamā īpašuma /NĪ Nosaukums A/ meža meliorācijas sistēmu rekonstrukcija", sakarā ar sabiedrības ar ierobežotu atbildību „LS Holdings" apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2014. gada 11. februāra spriedumu.

## Aprakstošā daļa

[1] Pieteicēja SIA „LS Holdings" Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai Lauku attīstības programmas pasākuma „Infrastruktūra, kas attiecas uz lauksaimniecības un mežsaimniecības attīstību un pielāgošanu" (turpmāk – Pasākums) ietvaros Lauku atbalsta dienesta Ziemeļvidzemes reģionālajā lauksaimniecības pārvaldē (turpmāk – Pārvalde) iesniedza projekta iesniegumu Nr. 13.09-L12500-000230 „Nekustamā īpašuma /NĪ Nosaukums A/ meža meliorācijas sistēmu rekonstrukcija" (turpmāk – Projekta iesniegums).

Pārvalde ar 2013. gada 4. jūlija lēmumu Nr. 09.3-11/13/2829 pieteicējas Projekta iesniegumu noraidīja. Pieteicēja iesniedza apstrīdēšanas iesniegumu, bet Lauku atbalsta dienesta (turpmāk – Dienests) direktore ar 2013. gada 5. septembra lēmumu Nr. 10.5.2-15/13/1177-L/1434 „Par iesnieguma izskatīšanu" (turpmāk – Lēmums) atstāja negrozītu apstrīdēto lēmumu.

Lēmuma pamatojumā norādīts, ka Projekta iesniegums neatbilst publiskā finansējuma saņemšanas nosacījumiem. Projekta iesniegums iesniegts kā kopprojekts, kura dalībnieki ir SIA „LS Holdings" un /pers. A/. Dienesta konstatēto pazīmju kopums viennozīmīgi norāda uz speciāli radītiem apstākļiem Ministru kabineta 2009. gada 14. jūlija noteikumu Nr. 783 „Kārtība, kādā piešķir valsts un Eiropas Savienības atbalstu lauku un zivsaimniecības attīstībai" (turpmāk – Noteikumi Nr. 783) izpratnē. Tā kā /pers. A/ kā atbalsta pretendents Latvijas Lauku attīstības programmas 2007. – 2013. gadam ietvaros jau ir izmantojis visu vienam atbalsta pretendentam pieejamo publisko finansējumu, secināms, ka /pers. A/ radījis uzņēmumu, kuram tiek piešķirts nekustamais īpašums ar mērķi iesniegt kopprojektu. Proti, tiek speciāli radīti atbalsta saņemšanai nepieciešamie apstākļi, lai iegūtu publisko finansējumu, kas pārsniedz pasākumos vienam atbalsta saņēmējam maksimāli pieejamo publiskā finansējuma summu, kā arī lai gūtu priekšrocības salīdzinājuma ar citiem projektu iesniedzējiem. Izvērtējot Projekta iesniegumu, vienlaikus secināts, ka plānotās izmaksas uzskatāmas par nepamatoti paaugstinātām un neatbilstošām pareizas finanšu vadības pamatprincipiem.

[2] SIA „LS Holdings" vērsās Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot izdot labvēlīgu administratīvo aktu, ar kuru apstiprinātu Pasākuma ietvaros iesniegto Projekta iesniegumu. Pieteikums pamatots šādi.

[2.1] Dienests nav sniedzis skaidrojumu, kāpēc privātpersonas kopprojekts ar sev piederošu uzņēmumu būtu uzskatāms par speciāli izveidotu apstākli, jo Latvijas Republikas normatīvajos aktos nav šāda definējuma. Pieteicēja uzskata, ka visas Dienesta norādītās pazīmes par it kā speciāli radītiem apstākļiem ir deklaratīvas, bez jebkādas reālas un pamatotas argumentācijas un atsauces uz normatīvajiem aktiem, proti, tas ir subjektīvs valsts ierēdņu viedoklis.

[2.2] /pers. A/ ir iesniedzis identiskus kopprojektus, saņēmis pozitīvu atbildi un īsteno projektus. Pieteicējai nav saprotama Administratīvā procesa likumā uzskaitīto principu neievērošana pieteicējas gadījumā.

[2.3] Dienests atsaucas uz Ministru kabineta noteikumu normām, bet nesniedz skaidrojumu, vai pieteicēja vēlējusies iegūt publisko finansējumu, kas pārsniedz Pasākumā vienam atbalsta pretendentam maksimālo publiskā finansējuma summu, vai arī pieteicēja vēlējusies gūt priekšrocību salīdzinājumā ar citiem projekta iesniedzējiem, vai vēlējusies iegūt gan vienu, gan otru.

[2.4] Dienests norāda, ka ir veicis izmaksu analīzi par būvdarbu veidiem lauksaimniecības un meža zemēs, kā rezultātā secinājis, ka vidējā tirgus cena gultnēm ir 3 lati/$m^3$ un caurtekām diametrā līdz 0,6 m (ieskaitot) ir 300 lati/m. Taču pieteicējai nebija iespējas uzzināt, kādi parametri tika ņemti par pamatu šādai analīzei. Līdz ar to tai nebija iespējas pārliecināties, vai konkrēti pieteicējas pieteiktais projekts atbilst šādiem parametriem, lai varētu apgalvot, ka tās norādītā cena neatbilst vidējai tirgus cenai.

[3] Dienests rakstveida paskaidrojumā Administratīvajai rajona tiesai pieteicējas prasījumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā minēto argumentāciju.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2014. gada 11. februāra spriedumu pieteicējas pieteikums noraidīts. Spriedums motivēts šādi.

[4.1] Lai uzdotu iestādei izdot labvēlīgu administratīvo aktu, tiesai ir jāpārbauda, vai tiesību normas piešķir personai tiesības no attiecīgā publisko tiesību subjekta prasīt to labumu, kuru persona ietvērusi savā prasījumā par labvēlīga administratīvā akta izdošanu. Ja piemērojamā tiesību norma nosaka noteiktus tiesiskus un faktiskus apstākļus attiecīgā labuma saņemšanai, tiesai jāpārbauda, vai konkrētajā gadījumā attiecīgie apstākļi ir iestājušies, proti, jāpārbauda, vai pastāv labvēlīga administratīvā akta izdošanas priekšnoteikumi. Turklāt, izvērtējot prasījumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, tiesa nav saistīta ar administratīvā akta pamatojumā norādītajiem argumentiem. Proti, lemjot par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, tiesai neatkarīgi no iestādes lēmumā (atteikumā) ietvertā pamatojuma ir objektīvi jāizvērtē, vai pieteicējam ir tiesības uz labvēlīga administratīvā akta izdošanu. Ja tiesa norāda uz kādu obligātu apstākli, kuram būtu jābūt, bet kurš konkrētajā gadījumā nav iestājies, tiesa var noraidīt prasījumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, arī neanalizējot, vai ir iestājušies pārējie tiesību normā minētie apstākļi (*sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta (turpmāk – Augstākā tiesa) 2007. gada 12. aprīļa sprieduma Nr. SKA-118/2007 10. punktu)*.

[4.2] Lietā strīds ir par to, vai Dienests pamatoti secinājis, ka pieteicējas Projekta iesniegumā pieteiktā atbalsta saņemšanai ir speciāli radīti apstākļi, lai iegūtu publisko finansējumu, kas pārsniedz Pasākumā vienam atbalsta saņēmējam maksimāli pieejamo publisko finansējumu, kā arī gūtu priekšrocību salīdzinājumā ar citiem projektu iesniedzējiem. Strīds ir arī par to, vai Dienests pamatoti secinājis, ka pieteicējas projekta izmaksas ir nepamatoti sadārdzinātas.

[4.3] Noteikumu Nr. 783 8. punkts noteic, ja projekta iesnieguma vērtēšanas gaitā Dienests konstatē, ka atbalsta pretendents ir speciāli radījis atbalsta saņemšanai nepieciešamos apstākļus, lai iegūtu publisko finansējumu, kas pārsniedz pasākumos vienam atbalsta saņēmējam maksimāli pieejamo publiskā finansējuma summu, vai gūtu priekšrocības salīdzinājumā ar citiem projektu iesniedzējiem, vai izvairītos no kāda atbalsta saņemšanas nosacījuma izpildes, projekta iesniegumu noraida.

Ministru kabineta 2008. gada 23. septembra noteikumu Nr. 792 „Valsts un Eiropas Savienības atbalsta piešķiršanas, administrēšanas un uzraudzības kārtība pasākuma „Infrastruktūra, kas attiecas uz lauksaimniecības un mežsaimniecības attīstību un pielāgošanu" īstenošanai" (turpmāk – Noteikumi Nr. 792) 19. un 20. punkts (*redakcijā, kas bija spēkā līdz 2014. gada 23. janvārim*) noteica, ja ieguldījumi tiek veikti pašvaldības vai viena īpašnieka meliorācijas sistēmā un projekts netiek īstenots kā kopprojekts, pretendenta visu projektu kopējā attiecināmo izmaksu summa pasākuma ietvaros programmēšanas periodā nepārsniedz 100 000 *euro* ekvivalentu latos. Ja tiek īstenots kopprojekts, attiecināmo izmaksu summa pasākuma ietvaros programmēšanas periodā vienam pretendentam nepārsniedz 200 000 *euro* ekvivalentu latos. Savukārt šo noteikumu 15.3. apakšpunkts noteic, ka projekta iesniegumam piešķirtajam punktu skaitam Dienests papildus piešķir 20. punktus, ja tiek īstenots kopprojekts.

Tiesa secināja, ka Dienesta pienākums ir izdot obligāto administratīvo aktu par projekta iesnieguma noraidīšanu, ja tiek konstatēts, ka atbalsta pretendents ir speciāli radījis atbalsta saņemšanai nepieciešamos apstākļus, lai iegūtu publisko finansējumu, kas pārsniedz Pasākumā vienam atbalsta saņēmējam maksimāli pieejamo publiskā finansējuma summu, vai gūtu priekšrocības salīdzinājumā ar citiem projektu iesniedzējiem. Izskatāmajā lietā Dienests ir nonācis pie šāda secinājuma, līdz ar to tiesai ir jāvērtē tā pamatotība.

[4.4] Tiesa konstatēja, ka fiziska persona /pers. A/ Pasākuma ietvaros 2009. gadā īstenojis projektu Nr. 09-09-L12500-000053 „/pers. A/ nekustamo īpašumu /NĪ Nosaukums B/, /NĪ Nosaukums C/ un /NĪ Nosaukums D/ meža meliorācijas sistēmu renovācija" ar attiecināmo izmaksu summu 70 178,40 lati, saņemot publisko finansējumu 52 633,80 latus.

2013. gada 30. janvārī /pers. A/ nodibinājis jaunu komercsabiedrību – pieteicēju, kurā ir vienīgais dalībnieks (īpašnieks) un arī vienīgā amatpersona (valdes loceklis). 2013. gada 15. februārī /pers. A/ atsavinājis pieteicējai 1/2 domājamo daļu no nekustamā īpašuma /adrese A/ (turpmāk – Īpašums), pieteicējas īpašumtiesības Stalbes pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs A/reģistrējot 2013. gada 19. februārī.

2013. gada 11. martā pieteicēja Pasākuma ietvaros iesniegusi Projekta iesniegumu, kurā kopprojektā ar fizisko personu /pers. A/ plānojusi rekonstruēt Īpašuma meliorācijas sistēmas par attiecināmo izmaksu summu 113 940 lati. Pasākuma ietvaros 2013. gada 11. martā iesniegti vēl divi projektu iesniegumi Nr. 13?09?L12500?000225 un Nr. 13?09?L12500?000227, kuros SIA „Meža tūrisms" un SIA „Rūmari" kopprojektos ar fizisko personu /pers. A/ plānojušas rekonstruēt meža meliorācijas sistēmas nekustamajos īpašumos /adrese B/, un /adrese C/ (*lietas 48. - 51.lapa*). Turklāt /pers. A/ šajās (abās) komercsabiedrībās, kas nodibinātas attiecīgi 2013. gada 5. februārī un 2013. gada 25. janvārī, ir vienīgais dalībnieks (īpašnieks) un arī vienīgā amatpersona (valdes loceklis). Arī minētajos gadījumos /pers. A/ 2013. gada 15. februārī atsavinājis SIA „Meža tūrisms" un SIA „Rūmari" 1/2 domājamo daļu attiecīgi no nekustamā

īpašuma /adrese B/, un no nekustamā īpašuma /adrese C/.

Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis norādīja, ka pieteicējas izveidošanas pamatmērķis bijis gan samazināt izdevumus saistībā ar meža kopšanu un tā tālāku pārdošanu, gan samazināt riskus iespējamo civiltiesisko strīdu gadījumā, gan arī likuma ietvaros optimizēt nodokļu slogu. Vienlaikus paskaidroja, ka komercsabiedrībā darbinieku, neskaitot valdes locekli, nav (*lietas 58. un 59. lapa*).

[4.5] Administratīvā procesa likuma 154. panta pirmā daļa noteic, ka tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem.

Novērtējot lietā esošos apstākļus (pierādījumus), tiesa secināja, ka /pers. A/, kurš Pasākuma ietvaros 2009. gadā jau bija saņēmis vienam atbalsta pretendentam maksimāli pieejamo publisko finansējumu, neilgi pirms Projekta iesnieguma iesniegšanas nodibinājis trīs komercsabiedrības bez darba ņēmējiem, kurās ir vienīgais dalībnieks (īpašnieks) un arī vienīgā amatpersona (valdes loceklis). Šīs /pers. A/ dibinātās trīs komercsabiedrības Pasākuma ietvaros kopprojektos ar pašu /pers. A/ iesniegušas projekta iesniegumus par meliorācijas sistēmas rekonstrukciju dažādos viņam piederošajos nekustamos īpašumos, tai skaitā arī Projekta iesniegumu.

Šo apstākļu kopums nepārprotami liecina par to, ka pieteicēja ir dibināta, lai /pers. A/ iegūtu publisko finansējumu sev piederošo nekustamo īpašumu meliorācijas sistēmu rekonstruēšanai, kas pārsniedz Pasākuma ietvaros vienam atbalsta saņēmējam maksimāli pieejamo publiskā finansējuma summu. Proti, papildus jau iepriekš Pasākuma ietvaros saņemtajiem 52 633,80 latiem (attiecināmo izmaksu summa – 70 178,40 lati) /pers. A/ ar pieteicējas dibināšanu un tās starpniecību mēģinājis papildus iegūt publisko finansējumu 85 455 latu apmērā (attiecināmo izmaksu summa – 113 940 lati). Tātad faktiskais atbalsta saņēmējs ir nevis pieteicēja, bet gan tās dibinātājs, vienīgais īpašnieks un vienīgā amatpersona – /pers. A/.

Līdz ar to tiesa par pamatotu atzina Dienesta secinājumu, ka atbalsta pretendents ir speciāli radījis atbalsta saņemšanai nepieciešamos apstākļus, lai iegūtu publisko finansējumu, kas pārsniedz Pasākumā vienam atbalsta saņēmējam maksimāli pieejamo publiskā finansējuma summu. Vienlaicīgi šādā veidā, speciāli radot atbalsta saņemšanai nepieciešamos apstākļus un iesniedzot Projektu kā kopprojektu, /pers. A/ ar pieteicējas starpniecību mēģinājis iegūt priekšrocības salīdzinājumā ar citiem projektu iesniedzējiem, papildus Dienesta piešķirtajiem punktiem saņemot vēl 20 punktus.

Pat gadījumā, ja pieņemtu, ka pieteicēja nav dibināta ar mērķi /pers. A/ iegūt publisko finansējumu, kas pārsniedz Pasākumā vienam atbalsta saņēmējam maksimāli pieejamo publiskā finansējuma summu, pieteicēja to nevarētu iegūt kopprojektā ar dalībnieku, kas jau iepriekš saņēmis maksimāli pieejamo publiskā finansējuma summu. Kaut arī atbilstoši Noteikumu Nr. 792 10. punktā noteiktajam kopprojekta gadījumā projekta iesniegumu iesniedz un atbalstu saņem viens no tā dalībniekiem, kas tiesas ieskatā noteikts, lai nesarežģītu šā pasākuma administrēšanu, tomēr faktiskie atbalsta saņēmēji ir visi kopprojekta dalībnieki. Tātad, lai arī konkrētajā gadījumā Projekta iesniedzēja ir pieteicēja, tomēr faktiskais atbalsta saņēmējs ir arī fiziskā persona /pers. A/, kas Pasākuma ietvaros vairs nav tiesīgs saņemt atbalstu.

[4.6] Tiesa norādīja, ka personai nav tiesības atsaukties uz vienlīdzības principu, lai attaisnotu prettiesiskas prakses izmantošanu turpmāk (*sk. Augstākās tiesas 2007. gada 8. oktobra sprieduma Nr. SKA-400/2007 10. punktu*). Konkrētajā gadījumā tiesa secināja, ka Lēmums ir tiesisks, tai skaitā atbilstošs gan tiesiskuma principam, gan tiesību normu saprātīgas piemērošanas principam, gan patvaļas aizlieguma principam, gan arī tiesiskās paļāvības principam. Līdz ar to pat gadījumā, ja /pers. A/ iepriekš iesniegtie kopprojekti bijuši identiski, kam Dienests nepiekrīt, jo atšķirībā no konkrētā gadījuma citos kopprojektos komercsabiedrības nav dibinātas īsi pirms Pasākuma pieteikšanās laika, un lēmumi ir bijuši pretēji šajā lietā atzītajam, pieteicējai nav tiesību atsaukties uz šiem iespējami prettiesiskiem lēmumiem.

Tiesa piekrita pieteicējas viedoklim, ka tiesiskajā regulējumā nav noteikts par atbalsta ierobežojumu tikai viena nekustamā īpašuma atbalstam. Tādēļ /pers. A/ Pasākuma ietvaros 2009. gadā saņēmis publisko finansējumu meliorācijas sistēmu renovācijai trijos nekustamos īpašumos – /NĪ Nosaukums B/, /NĪ Nosaukums C/ un /NĪ Nosaukums D/. Tomēr saskaņā ar Noteikumu Nr. 792 19. un 20. punktu šis atbalsts ierobežojams pēc pretendenta visu projektu attiecināmo izmaksu summas, ko konkrētajā gadījumā /pers. A/ arī mēģināja apiet, izveidojot pieteicēju un kopprojektā ar to iesniedzot Projekta iesniegumu.

[4.7] Eiropas Savienības Tiesa, izskatot Augstākās tiesas lūgumu, 2013. gada 7. februāra spriedumā lietā C-451/11 ir norādījusi, ja netiek izpildīts kāds no atbalsta piešķiršanas nosacījumiem, tad šo atbalstu nevar piešķirt. Atbalsta saņemšana ir pakļauta visu nosacījumu ievērošanai visa projekta laikā, par kuru atbalsta saņēmējs ir uzņēmies saistības, tādējādi pietiek ar viena nosacījuma neizpildi, lai viņu no konkrētā atbalsta saņemšanas varētu izslēgt (s*k. Eiropas Savienības Tiesas sprieduma 35. - 37. punktu*).

Konkrētajā gadījumā konstatējams Noteikumu Nr. 783 8. punktā noteiktais apstāklis – atbalsta pretendents ir speciāli radījis atbalsta saņemšanai nepieciešamos apstākļus, lai iegūtu publisko finansējumu, kas pārsniedz Pasākuma ietvaros vienam atbalsta saņēmējam maksimāli pieejamo publiskā finansējuma summu un gūtu priekšrocības salīdzinājumā ar citiem projektu iesniedzējiem, kas pats par sevi liedz atbalsta pretendentam saņemt publisko finansējumu. Tādējādi tiesa atzina, ka nepastāv priekšnoteikumi pieteicējai labvēlīga administratīva akta, ar kuru apstiprinātu tās Pasākuma ietvaros iesniegto Projekta iesniegumu, izdošanai.

[4.8] Kaut arī tas nevar ietekmēt tiesas atziņu, ka nepastāv labvēlīga administratīva akta izdošanas priekšnoteikumi, tiesa, ņemot vērā hidromelioratīvās būvniecības eksperta izmaksu kalkulāciju (*lietas 53. un 66. lapa*), atzina par pamatotu arī Dienesta secinājumu, ka pieteicējas Projekta izmaksas ir nepamatoti sadārdzinātas un neatbilst Noteikumu Nr. 783 4.4. apakšpunktā noteiktajam pareizas finanšu vadības principam. Šis nepamatotais sadārdzinājums ir konstatējams viena $m^3$ grāvja gultnes rakšanas izmaksās (eksperts norādījis, ka vidējās izmaksas ir 2,97 lati/$m^3$, bet Projekta iesniegumā

norādīti 6,00 lati/$m^3$), kā arī caurtekas diametrā līdz 0,6 m izbūves izmaksās (eksperts norādījis, ka maksimālās izmaksas ir 282,36 lati/m (noapaļojot 300 lati/m), bet Projekta iesniegumā norādīti 500 lati/m).

Lai arī pieteicējas pārstāvis paskaidroja, ka Projekta iesnieguma C.6 sadaļā ir norādīts uz apgrūtinošiem hidrometeoroloģiskajiem apstākļiem, tomēr šajā sadaļā norādītā vispārīgā informācija, ka izveidotie bebru aizsprosti traucē ūdens teci, appludinot mežu un traucējot normālai koku augšanai, savukārt zemākās vietas sāk pārpurvoties (*lietas 31. lapa*), nebūt nepamatoto viena $m^3$ grāvja gultnes rakšanas izmaksu sadārdzinājumu par 102 %, kā arī caurteku izbūves izmaksu sadārdzinājumu par 66 %.

[5] Par pirmās instances tiesas spriedumu SIA „LS Holdings" iesniedza apelācijas sūdzību, kas pamatota ar pieteikuma argumentiem, papildus norādot turpmāko.

[5.1] Secinājums, ka faktiskais atbalsta saņēmējs ir /pers. A/, ir pretrunā Noteikumiem Nr. 792, jo tie neregulē jautājumu par juridiskas personas dibinātājiem, dalībniekiem vai amatpersonām. Attiecīgi pieteicēja ir pretendents uz publisko finansējumu un pieteicēja ir arī atbalsta saņēmējs.

[5.2] Nepareizi interpretēta Noteikumu Nr. 792 norma, kā rezultātā tiesa nonākusi pie kļūdaina secinājuma, ka publisko finansējumu nevar iegūt kopprojektā ar dalībnieku, kas jau iepriekš saņēmis maksimāli pieejamo publiskā finansējuma summu.

[5.3] Pieteicēja ir ievērojusi normatīvo aktu prasības saistībā ar publiskā finansējuma piešķiršanas kārtību un nav speciāli radījusi atbalsta saņemšanai nepieciešamos apstākļus.

[5.4] Tiesa nav piemērojusi Administratīvā procesa likuma 153. panta trešo daļu, jo nav norādījusi, kāpēc pieņēma Dienesta aprēķinus kā pareizus.

[6] Dienests apelācijas sūdzību neatzina uz Lēmumā un paskaidrojumos tiesai norādītajiem argumentiem. Papildus norādīja, ka jautājums par projekta izmaksu atbilstību un apmēru ir sekundārs, jo primāri ir konstatējams, vai pieteicējai ir tiesības pretendēt uz publisko finansējumu.

[7] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 304. panta pirmo daļu Administratīvā apgabaltiesa administratīvo lietu izskata rakstveida procesā.

**Motīvu daļa**

[8] Pārbaudījusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteicējas apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir noraidāms.

[9] Apgabaltiesa, pārbaudījusi pirmās intances tiesas sprieduma argumentāciju, atzīst, ka tiesa konstatētajos faktiskajos apstākļos ir pareizi piemērojusi normas, kas reglamentē tiesības uz publiskā finansējuma saņemšanu. Tiesa pamatoti atzinusi, ka pieteicējas gadījumā izpildās Noteikumu Nr. 792 nosacījumi, kas liedz publiskā finsējuma saņemšanu. Proti, ir radīti apstākļi publiskā finasējuma, kas pārsniedz vienam atbalsta pretendentam konkrētā pasākumā maksimāli pieejamo finansējuma summu, saņemšanai, kā arī apstākļi, lai gūtu priekšrocības salīdzinājumā ar citiem projektu iesniedzējiem.

Tā kā Administratīvās rajona tiesas 2014 .gada 11. februāra sprieduma motivācija ir pareiza un pietiekama un tiesa ir sniegusi savu argumentāciju par lietā nozīmīgiem apstākļiem, Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307. panta ceturto daļu pievienojas zemākas instances tiesas sprieduma motivācijai un papildu argumentāciju nenorāda.

**Rezolutīvā daļa**

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. pantu un 309. pantu, Administratīvā apgabaltiesa

**nosprieda**

noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību „LS Holdings" pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, apstiprinot Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai Lauku attīstības programmas pasākuma „Infrastruktūra, kas attiecas uz lauksaimniecības un mežsaimniecības attīstību un pielāgošanu" ietvaros iesniegto projekta iesniegumu Nr. 13.09-L12500-000230 „Nekustamā īpašuma /NĪ Nosaukums A/ meža meliorācijas sistēmu rekonstrukcija".

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente (personīgais paraksts) S. Gintere

Tiesneses (personīgais paraksts) I. Amona

(personīgais paraksts) L. Konošonoka